

Debreceni Ítéltábla

Pkf.I.20.591/2025/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a jogi képviselővel nem rendelkező kérelmező neve (cím) kérelmezőnek – a dr. Varga István ügyvéd (cím) által képviselt kérelmezett neve (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel megfizetése iránt indított nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 12.Pk.20.744/2025/8. számú végzése ellen a kérelmezett részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, azt fellebbezett részében helybenhagyja.

Megállapítja, hogy 7000 (hétezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A kérelmező felperesként 2019. február 14. napján terjesztett elő keresetet házasság felbontása, a közös kiskorú gyermek szülői felügyeleti jogának rendezése, kapcsolattartás szabályozása és gyermektartásdíj megfizetése iránt a Sz.-i Járásbíróságon (a továbbiakban: alapper). A 13.P.20.2../2019. szám alatt indult eljárásban a bíróság 2019. július 8. napján meghozott végzésével kötelező közvetítést rendelt el és a per tárgyalását felfüggesztette. A eredménytelen közvetítői eljárást követően a per 2019. október 17. napján 21.3../2019. szám alatt folytatódott; az eljáró bíróság a 10.P.21.3../2019/218. szám alatti elsőfokú ítéletét 2024. október 17. napján hirdette ki. A kérelmező fellebbezése folytán eljáró kérelmezett másodfokú bírósággént 2025. január 22. napján 6.Pf.20.7../2024/6. szám alatt hozott ítéletet, melynek kihirdetésén a kérelmező jelen volt. A másodfokú ítéletet a kérelmező jogi képviselője részére 2025. március 12. napján kézbesítették.

A kérelem és az ellenirat

[2] A kérelmező kérelmében a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (továbbiakban: Pevtv.) alapján a 2019. február 14-én indult és 2025. január 22-én másodfokon befejezett perre tekintettel, az elsőfokú eljárás időtartamára, azaz a 2019. február 15. és 2024. október 17. napja közötti 2071 napra 828 400 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kérte a kérelmezettet kötelezni, figyelemmel a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel mértékéről és a kifizetendő összeg számításának szabályairól szóló 372/2021. (VI. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 1. §-ára is.

[3] A kérelmezett az elleniratában 385 napra számított 154 000 forint tekintetében kérte a kérelmet elutasítani. A Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján kérte az eljárás számított időtartamát csökkenteni a közvetítői eljárásra tekintettel a 2019. július 8. és 2019. október 17. közötti 102 nappal; a tárgyalás közös kérelemre történt elhalasztása miatt a 2021. június 16. és 2021. szeptember 8. közötti 85 nappal és a 2023. augusztus 15. és 2023. október 19. közötti 58 nappal. A Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdésére hivatkozva kérte levonni az eljárás számított időtartamából a 2019. december 1. és 2020. január 8. közötti 39 napot, mivel a kérelmező nem nyújtott be az eljárás elhúzódása miatti kifogást, habár az elsőfokú bíróság késedelmesen intézkedett a közvetítői eljárás befejezését követően a folytatólagos tárgyalás kitűzéséről; a 2020. április 19. és 2020. június 11. közötti 54 napot, mivel a bíróság a 74/2020. (III.31.) Kormányrendeletben foglaltak ellenére nem intézkedett tárgyalás megtartása érdekében és a kérelmező nem nyújtott be az eljárás elhúzódása miatti kifogást. Kérte továbbá levonni a 2024. május 10. és 2024. június 14. közötti 36 napot, mivel a kérelmező nem nyújtott be az eljárás elhúzódása miatti kifogást annak ellenére, hogy a bíróság a tárgyalás elhalasztásakor annak okát nem jelölte meg és nem tűzött ki új tárgyalási határnapot; valamint a 2024. november 8. és 2024. november 18. közötti 11 napot, mivel az elsőfokú bíróság késve intézkedett az eljárás iratainak másodfokú bírósághoz való felterjesztéséről, azonban a kérelmező ez esetben sem nyújtott be az eljárás elhúzódása miatti kifogást.

Az elsőfokú végzés

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 809 600 forint vagyoni elégtételt, ezt meghaladóan a kérelmet elutasította. Kötelezte a kérelmezőt a Magyar Állam javára 497 forint eljárási illeték megfizetésére és megállapította, hogy a további le nem rótt 24 355 forint eljárási illeték az állam terhére marad.

[5] A végzés fellebbezésre tekintettel releváns indokolásában az irányadó jogszabályok ismertetését követően megállapította, hogy az alapper számított időtartama a Pevtv. 2. §-ának (2) és (3) bekezdése szerint 2019. február 15. és 2025. január 22 között 2168 nap; az elsőfokú eljárás számított időtartama 2019. február 15. és 2024. október 17. között 2071 nap volt, amely meghaladja a a Pevtv. 6. §-ának (3) és (4) bekezdésében meghatározott észszerű időtartamot.

[6] Az elsőfokú bíróság nem találta levonhatónak az eljárás számított időtartamából a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján a 2021. június 16. és 2021. szeptember 8. közötti 85 napot; valamint a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján a 2020. április 19. és 2020. június 11. közötti 54 napot, a 2024. május 10. és 2024. június 14. közötti 36 napot. Az eljárás számított időtartamát a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján csökkentette a 2023. augusztus 23. és 2023. október 19. közötti 47 nappal. A kérelmezett által szintén hivatkozott 2024. november 8. és 2024. november 18. közötti 11 napot pedig nem vizsgálta, mert az kívül esett a kérelemmel érintett elsőfokú eljárási szakasz időtartamán. Minezeket fellebbezés nem támadta.

[7] A Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján nem tekintette levonhatónak a 2019. július 8. és 2019. október 17. közötti 102 napot. Kifejtette, hogy a felfüggesztés időtartamának figyelmen kívül hagyását előíró törvényi rendelkezés nincs a Pevtv.-ben, így csupán a törvény 15. §-ának (3) vagy (4) bekezdése adhat alapot annak levonására. A bírói gyakorlat szerint az eljárás felfüggesztése abban az esetben is a bíróság döntése, ha azt a kérelmező kérte, így az

ezzel előálló időmúlás nem a kérelmező érdekkörében merül fel. A bíróság döntési jogkörébe tartozik az is a Pp. 124. §-ának (1) bekezdéséből következően, ha a közvetítői eljárás igénybevétele kötelezi a feleket és erre tekintettel az eljárást felfüggeszti, erre a feleknek nincs ráhatása. Márpedig a Pevtv. az eljárás számított időtartamának csökkentését kifejezetten a fél mulasztására kívánja visszavezetni.

[8] Szintén nem csökkentette az eljárás számított időtartamát a 2019. december 1. és 2020. január 8. közötti 39 nappal. Ismertette a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdésével összefüggésben kialakult bírói gyakorlatot. Kifejtette, hogy a kérelmezőnek nem lehetett információja arról, hogy a közvetítő mikor tájékoztatta a bíróságot a közvetítői eljárás eredménytelenségéről, így arról sem, hogy mikor kezdődött a bíróság ezen alapuló intézkedési kötelezettsége. A téli ítélkezési szünetre is figyelemmel az elsőfokú bíróság intézkedési késedelme nem lehetett nyilvánvalóan és egyértelműen felismerhető a kérelmező számára, így nem volt elvárható az eljárás elhúzódása miatti kifogás benyújtása.

[9] Az elsőfokú eljárás 2071 napos tartamból a fentiek szerint 47 napot levonva, az elsőfokú eljárási szakasz figyelembe vehető időtartamát 2024 napban határozta meg, és ennek alapján 809 600 forint megfizetésére kötelezte a kérelmezettet, míg ezt meghaladóan a kérelmet elutasította.

[10] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 102. §-ának (1) bekezdése alapján a felek „pernyertességének” arányában (a kérelmezőre kedvezően 98-2%) rendelkezett a feljegyzett eljárási illeték viseléséről, a kérelmező „pervesztességével” arányos illeték megfizetésére kötelezte, míg a fennmaradó összegre vonatkozóan az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján a kérelmezettet illető illetékmentességre tekintettel a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése alapján megállapította, hogy az állam terhén marad. Figyelemmel arra, hogy a kérelmezettet a „pernyertességével” arányosan 1000 forintot el nem érő összeg illetné meg, mellőzte a kérelmező abban történő marasztalását.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[11] A kérelmezett fellebbezésében kérte az elsőfokú végzés részbeni megváltoztatásával a marasztalási összeget 56 400 forinttal csökkenteni és a kérelmezettet kötelezni 20 240 forint másodfokú eljárási költség megfizetésére. Érvelése szerint az elsőfokú végzés sérti a Pevtv. 15. §-ának (3)-(4) bekezdéseit, továbbá a Pp. 124. §-ának (1) bekezdését és 157. §-ának (1) bekezdését.

[12] Továbbra is kérte levonni az alapeljárás számított időtartamából a 2019. július 8. és 2019. október 17. közötti 102 napot. Érvelése szerint ezen időtartam a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható okból telt el és nem szolgálta az eljárás előrehaladását. A közvetítői eljárást a kérelmező és az ellenérdekű fél együttesen kezdeményezte, így az eljárás felfüggesztése a kérelmező érdekkörébe esik. Nem vitatta, hogy a Pp. 124. §-ának (1) bekezdése szerint a közvetítői eljárás igénybevétele a bíróság kötelezi a feleket és dönt az eljárás felfüggesztéséről, arra azonban kizárólag a feleknek van ráhatása, hogy ezen időszak ne eredménytelenül teljen el, hiszen a mediáció menete a felek rendelkezési joga szerint alakul a közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 1. §-

ának (1) bekezdéséből következően. A közvetítői eljárásban a részvétel önkéntes, az befejeződik akkor, amikor valamelyik fél közli a másik féllel és a közvetítővel, hogy azt befejezettnek tekinti, vagy a felek közösen kéri a közvetítői eljárás befejezését. Amennyiben a kérelmező a közvetítői eljárásban tevékenyen közreműködik, és az ennek következtében megállapodással zárul, úgy ezen időtartam nem szükségtelenül telik el, az eljárás észszerű időn belül befejeződik. Habár az eljárás felfüggesztése ez esetben imperatív jellegű, vizsgálni kell a bírósági döntés mögöttes tartalmát, márpedig a kérelmező érdeke is volt, hogy ezen eljárás keretében a felek között megállapodás jöjjön létre. Nem az eljárás eredményessége releváns, hanem az, hogy a kérelmező érdekkörében felmerült ok volt, amely az alapperben eljárt bíróságot abba a helyzetbe hozta, hogy döntött a közvetítői eljárásra kötelezésről és az eljárás felfüggesztéséről. Mivel a kérelmező maga is indítványozta a közvetítői eljárás igénybevételét, és nem jött létre megállapodás, ezen időszak a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján nem szolgálhat a vagyoni elégtétel alapjaként.

[13] Szintén kérte levonni a 2019. december 1. és 2020. január 8. közötti 39 napot. A Ktv. 31. §-ának (1) bekezdése szerint a közvetítő az eljárás befejezésével köteles elszámolni a felekkel. A közvetítő Pkm.50.0../2019/2. sorszámon 2019. október 17. napján igazolást állított ki, amelyből megállapítható, hogy a közvetítői eljárás befejeződött, így ezzel a kérelmező is tisztában volt. Erre tekintettel nyilvánvalóan és egyértelműen felismerhető volt a számára a bíróság intézkedésének késedelme, így elvárható volt az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése. Ennek nem tett eleget, ezért ezen időtartammal a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése szerint csökkenteni kell az eljárás számított időtartamát.

[14] A kérelmező a fellebbezésére tett észrevételében tartalma szerint az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Érvelése szerint nem neki róható fel, hogy a közvetítői eljárás több mint három hónapig elhúzódott. Az eljárás időpontjának kijelölése a mediátor leterheltségén múlik, az eljárás eredménytelensége az ellenérdekű fél és a bíróság időhúzó magatartására visszavezethető. A kérelmezett érvelését „áldozathibáztatóként” állította, hangsúlyozva, hogy egy bántalmazott édesanyát megilleti a saját és gyermeke érdekének megfelelő érvényesítésének joga. Kiemelte az eljárt bíróság időhúzó, halasztgató és eljárási hibákat vétő pervezetését. Előadása szerint nem tudott és nem is tudhatott arról, hogy a közvetítő mikor tájékoztatta a bíróságot az eljárás befejezéséről, így nem volt tudomása a bíróság intézkedési kötelezettségének kezdetéről sem, ezért jogi képviselőjének nem állt módjában az eljárás elhúzódása miatti kifogást előterjeszteni. Eleve kizárt, de legalábbis nehézkes annak ellenőrzése, hogy a bíróság a rá irányadó határidőket betartja-e; sem a felektől, sem a jogi képviselőktől nem várható el az ügyek alakulásának folyamatos, akár napi szintű ellenőrzése. Vitatta a kérelmezett „perköltség” iránti igényét is.

A másodfokú bíróság döntése

[15] A kérelmezett fellebbezése megalapozatlan.

[16] A fellebbezés elbírálása során az ítéltábla – a Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdéseiben foglalt jogszabályi feltételek hiányában – nem léphette át a fellebbezési kérelem és az észrevétel korlátait [Pp. 370. §-ának (1) bekezdése]. Ezért fellebbezés hiányában nem érinthette az elsőfokú végzés azon rendelkezését, amelyik a kérelmezettet 753 200 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezte, illetve a kérelmet részben elutasította; kizárólag

abban foglalhatott állást, hogy a fellebbezésben kifejtett indokok miatt le kell-e szállítani a kérelmezett által fizetendő vagyoni elégtételt a fellebbezésben megjelölt összeggel.

[17] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett két időszak vonatkozásában jogszabálysértés nélkül mellőzte az eljárás számított időtartamának csökkentését, az ítéltábla maradéktalanul osztotta az ezzel összefüggésben az elsőfokú végzésben kifejtett jogi érveket is. Ezen indokok szükségtelen megismétlése nélkül a fellebbezésben kifejtettekre tekintettel rögzíti a következőket.

[18] Ahogyan az elsőfokú bíróság helyesen felhívta: a bírói gyakorlat szerint a per a kötelező bírósági közvetítésre tekintettel az eljárás felfüggesztése miatti időmúlás nem minősül a kérelmező érdekkörében, szükségtelenül felmerült időtartamnak. (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.226/2024/2., Pkf.II.20.568/2024/2., Pkf.I.20.120/2025/2., Pkf.II.20.354/2025/2. szám alatti döntések) A per számított időtartamából a Pevtv. rendszerében csak annyiban van lehetőség levonásra, amennyiben a kérelmező, vagy a bíróság eljárási cselekménye, illetve mulasztása járult hozzá az eljárás elhúzódásához. A kizárólag a kérelmező, illetve a bíróság érdekkörében felmerült elhárítható okok miatti levonásra a Pevtv. 15. §-ának (3) és a (4) bekezdése ad jogszabályi alapot. Önmagában ezért a vagyoni elégtételre jogosultság szempontjából a peres eljárás felfüggesztése nem teremthet indokot annak időtartama figyelmen kívül hagyására attól függetlenül, hogy azalatt tett minden, nem a felfüggesztéssel kapcsolatos bírói és a felek által tett eljárási cselekmény hatálytalan (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.225/2024/2., Pkf.II.20.568/2024/2. számú végzései). A kérelmezett érvelése szerint az eljárásnak a bírósági közvetítésre tekintettel történt felfüggesztése a felek, így a kérelmező érdekében állt és a bírósági közvetítéstől elzárkózással vagy az abban való hathatósabb közreműködéssel lehetett volna az így okozott szükségtelen időmúlást elhárítani. Ez az értelmezés azonban a bírósági közvetítés lényege folytán nem helytálló. Ahogyan az elsőfokú bíróság is rögzítette: a Pp. 124. §-ának (1) bekezdéséből következően: ha a bíróság közvetítői eljárás igénybevételére kötelezi a feleket, ezzel egyidejűleg a peres eljárást felfüggeszti, a közvetítői eljárásra kötelezés és ebből következően a per felfüggesztése a bíróság döntési jogkörébe tartozik, a bíróság mérlegeli, hogy ennek feltételi fennállnak-e, a döntésre a feleknek nincs ráhatásuk. A Ptk. 4:172. §-a a döntés alapjaként valóban annak indokoltságát határozza meg, amely azonban még akkor sem azonosítható a Pevtv. fogalmi rendszere szerinti kérelmező érdekkörével, ha természetesen az eljárás gyors, hatékony, koncentrált befejezése minden perbeli szereplőnek – így a bíróságnak és értelemszerűen a feleknek is – érdekében áll. A perkoncentráció az egész polgári perrendtartás átfogó, irányadó alapelve, amelynek az eredményes megvalósulására törekvés mind a peres felek, mind a bíróság feladata. A jogalkotó a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése körében a 2013. évi CCLII. törvény által bevezetett kötelező közvetítői eljárással a per lefolytatásának nagyobb hatékonyságát – a Pp.-ben alapvető szinten is rögzített perkoncentráció mind teljesebb érvényesülését – kívánta előmozdítani. Ezt a célt a jogalkotó a polgári perekbe beépített, a bíróságnak az indokoltság mérlegelésétől függő döntése alapján lefolytatható alternatív vitarendezési úttal kívánta biztosítani és ezen eszközzel is elérni a jogvita az anyagi jogi igazságra törekvő és egyben koncentrált befejezését. A Pevtv. a vagyoni elégtétel csökkentését kifejezetten a kérelmező fél mulasztására kívánja visszavezetni, a polgári perrendi szabályozás által a per koncentrált befejezésére alkalmas eljárási eszközök igénybevétele miatti szükségszerű időmúlás nem adhat alapot a per számított időtartamából figyelmen kívül hagyásra és ezáltal a vagyoni elégtétel csökkentésére (hasonlóan: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.226/2024/2., Pkf.II.20.568/2024/2., Pkf.II.20.354/2025/2. számú végzések). Az a felvetés pedig, hogy a

kérelmező hathatósabban közreműködhetett volna a közvetítés sikerességében, egyrészt pusztán feltételezés – a közvetítői eljárás lényegéből következően nincs arról információ, hogy miért nem született megállapodás, olyan különösen nem, hogy ehhez a kérelmező az eljárás megakasztására irányuló magatartása adott volna alapot –, másrészt azzal is csak az eljárási rend által biztosított jogait gyakorolja a fél, ha a körvonalazódó megállapodást nem tartja magára nézve előnyösnek, a jogvita rendezésére alkalmasnak. Márpedig az eljárási jogok törvényi keretek között gyakorlása önmagában nem minősíthető a fél érdekkörébe tartozónak csak abból az okból, hogy az a pertartam növekedéséhez vezetett (így: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.284/2023/2., Pkf.II.20.254/2024/2., Pkf.II.20.425/2023/2., Pkf.II.20.275/2024/2., Pkf.II.20.346/2024/2., Pkf.II.20.540/2024/2., Pkf.II.20.152/2025/2. számú végzései).

[19] A 2019. december 1. és 2020. január 8. napja közötti időszakkal összefüggésben az ítéltábla mindenekelőtt rögzíti, hogy a kérelmezett elleniratában nem hivatkozott a Ktv. 31. §-ának (1) bekezdésére és a közvetítői eljárásban kiállított igazolásra, a fellebbezés ezen hivatkozásai a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése szerint irányadó Pp. 373. §-ának (1) bekezdésébe ütköznek, ekként nem voltak figyelembe vehetőek. A kérelmező észrevételeire tekintettel rögzíti, hogy a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése a bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül eltelt időtartam levonását kifejezetten lehetővé teszi akkor, ha a kérelmező a jogszabályban biztosított lehetősége ellenére nem nyújtott be kifogást az eljárás elhúzódása miatt. Ez esetben egy a hatályos jogszabály által éppen az eljárás elhúzódásának megakadályozására törvénybe iktatott jogintézmény alkalmazását kéri számon attól a féltől, aki az eljárás elhúzódására igényt alapít. A töretlen bírói gyakorlat szerint azonban a féltől a bíróság inaktív magatartása miatti eljárás elhúzódásának megakadályozása esetén az az elvárható, hogy akkor terjesszen elő emiatt kifogást, ha a bíróság olyan mértékben mulasztotta el az észszerű időn belüli eljárási kötelezettségét, amely a rá vonatkozó eljárási szabályok betartásában alappal bízó fél számára nyilvánvaló és egyértelműen felismerhető, az eljárási kötelezettség megszegésére vonatkozó jelzéstől pedig alappal várhatja a sérelem kellő időben és eredményességgel történő orvoslását (BDT.203.4600.). Az eljárásban részt vevő felektől a Pevtv. ennek megfelelően nem azt várja el, miszerint napi szinten kövessék figyelemmel, hogy ez eljáró bíróság betartja-e a rá irányadó határidőket; csupán azt rója a terhére, ha annak ellenére, hogy a bíróság olyan mértékben mulasztotta el az észszerű időn belüli eljárási kötelezettségét, amely az eljárási szabályok betartásában alappal bízó fél számára is nyilvánvaló és egyértelműen felismerhető nem él az ennek orvoslására biztosított eszközzel.

[20] Habár arról az eljárásban részt vevő feleknek, így a kérelmezőnek is tudomással kellett bírnia, hogy a közvetítői eljárás lezárult, az iratok megküldésének pontos időpontja általuk nem volt ismert. Az ítéltábla pedig egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy - figyelemmel a Pp. 148. §-ának (1) bekezdésében rögzített ítélkezési szünet időtartamra is - a közvetítői eljárás befejezését követően még nem telt el olyan idő, amelyre tekintettel az eljárás kezdeti szakaszában a kérelmezőtől elvárható volt a bíróság inaktivitásának felismerése és az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[21] Az ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság végzését a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése szerint irányadó Pp. 389. §-a alapján alkalmazandó 383. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[22] A kérelmezett fellebbezése nem vezetett eredményre, így a másodfokú eljárással felmerült költségeit a Pp. 83. §-ának (5) bekezdése alapján maga köteles viselni. A

kérelmezett jelen másodfokú eljárással összefüggésben a Pp. 81. §-ának (2) bekezdésében foglaltak szerint költséget nem számított fel, így arról az ítéltáblának rendelkeznie nem kellett. A kérelmezett illetékmentességére tekintettel a fellebbezéssel illeték a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése szerint az állam terhén marad.

Debrecen, 2025. január 15.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró